

سیاره گامبیت

گزارشات تیرماه ۱۴۰۰
شماره ۱۹ - ۰۵/۰۱/۱۴۰۰

سیار
گامبیت

| قشقرق
تصمیم گیری بد

نویسنده‌ی مقاله‌ی پیش روی شما، دکتر جیم تیلور (Jim Taylor) استاد دانشگاه کالیفرنیا، این‌طور شرح می‌دهد که هرگاه با گروهی از جوانان صحبت می‌کنم، همیشه این پرسش را مطرح کرده‌ام که چند نفر از آنها در زندگی دست به ندانم کاری زده‌اند؟ و نکته‌ی جالب این است که تقریباً همگی آنها در نهایت شوق و ذوق دست‌شان را بلند می‌کنند و جالب‌تر اینکه وقتی می‌پرسم که چند نفر از آنها در آینده نیز کارهای احمقانه انجام خواهند داد؟ جواب‌ها همان‌قدر پرشور است! من همچنین از کودکان نیز پرسیده‌ام که چرا کارهای احمقانه انجام داده‌اند؟ برخی از جواب‌ها در صفحه بعدی آمده است:

«««

»»»

- نمی‌تونستم یه تصمیم درست بگیرم.
- اون موقع به نظرم، این طوری بیشتر خوش می‌گذشت.
- بی‌حوصله بودم.
- تحت فشار بودم.
- چیزی درباره‌ی عواقب تصمیم نمی‌دونستم.
- از پدر و مادرم پرسیدم.

در حقیقت انجام کارهای اشتباه، بخشی از وظایف کودکان شماست. تصمیمات بد لازمه‌ی رسیدن به بلوغ هستند. اما مشکل آنجا دامن گیرمان می‌شود که این تصمیمات اشتباه همچنان ادامه پیدا کنند، زمانی که والدین یک کودک اجازه ندهند تا او مسئولیت تصمیمات اشتباه خود را به عهده

بگیرد، درواقع به جای نجات او باعث می‌شوند تا کودک بیشتر دچار مشکل شود. تا زمانی که کودک یاد نگیرد که مسئولیت تصمیمات غلط خود را پذیرد، همواره بدون ترس از عواقب انتخاب‌های خود، به انجام کارهای اشتباه ادامه خواهد داد.

منبع:

www.chetor.com

قشرق

تقویت افرادی که تصمیمات خوبی می‌گیرند

سیار
گامبیت

تشویق فرزندتان به تصمیم‌گیری، به سادگی بیان این جمله که «خودت تصمیم بگیر و اختیارت با خودته» نیست. به جای آن باید تصمیم‌گیری درباره‌ی مسائل مختلف را به صورت قدم‌به‌قدم و بر اساس سن و بلوغ فکری فرزندان تان به آنها واگذار کنید. چون در غیر این صورت ممکن است که فرزندتان به خطر بیفتد. اما نگران نباشید، شما می‌توانید به مرور زمان، مهارت تصمیم‌گیری درست را به کودک‌تان بیاموزید. برای مثال؛ نباید به فرزندتان بگویید که می‌تواند هر آبنباتی را که دوست داشت از بین آبنبات‌های فروشگاه انتخاب کند. در این صورت یا از فرط دودلی، دست‌پاچه و در تصمیم‌گیری ناتوان می‌شود یا دلش

می خواهد همه‌ی وسایل داخل فروشگاه را بخرد. کاری که باید بکنید این است که حق انتخاب از بین چند آبنبات مشخص را به او بدهید تا او از بین آنها به انتخاب موردنظرش برسد.

همچنان که فرزندتان بزرگ‌تر می‌شود، می‌توانید تصمیم گیری‌های او را گسترش دهید تا به مرور زمان مهارت تصمیم‌گیری در او تقویت و برای تصمیمات مهم و سرنوشت‌ساز زندگی آماده شود. درواقع با هر تصمیم گیری به فرزندتان می‌آموزید که تصمیمات خوب و بد را از هم تمیز دهد و عواقب تصمیم خود را به عهده بگیرد. یادتان باشد که این هم یکی از راه‌های نزدیک شدن به

«««

»»»

فرزندتان است؛ وقتی که بهترین دوست او باشید می‌توانید از تصمیماتش آگاه شوید و به موقع از حق مداخله‌ی خود برای جلوگیری از آسیب‌های احتمالی استفاده کنید. فراموش نکنید که مداخله‌ی شما باید بسیار هوشمندانه، دقیق و در زمان درست باشد.

منبع:

www.chetor.com

>>>

سیار
کافیت

| قشقر
فرآیند تصمیم‌گیری خوب

بخشی از کمک شما به فرزندتان برای اخذ تصمیمی خوب، مربوط به فرآیند تصمیم گرفتن است. دوستان عزیز، شما باید به فرزندتان بیاموزید که چگونه قدم به قدم، به تصمیم مناسب برسد. تصمیم گیری فرآیند پیچیده‌ای دارد و سال‌ها تجربه لازم است تا به این مهارت دست پیدا کنیم. دوستان عزیزم هیچ‌کس نیست که بتواند ادعا کند که همیشه بهترین تصمیمات را می‌گیرد، حتی افراد با تجربه هم گاهی تصمیمات نابخردانه‌ای می‌گیرند.

از آنجاکه کودکان قادر تجربه و چشم‌انداز مناسب درباره‌ی موضوعات هستند، معمولاً درجا و بر مبنای رسیدن فوری به نتیجه و ارضای نیازهای مقطوعی تصمیم می‌گیرند. اولین

چیزی که باید به آنها بیاموزید این است که قبل از پریدن، لحظه‌ای توقف کنند. کودکان شما تنها با چند ثانیه تردید، قادرند تا از اخذ تصمیمات بد جلوگیری کنند. البته ناگفته نماند که توقف پیش از پرس در کودکان به تفکر نیاز دارد که چنین چیزی در نهاد کودک وجود ندارد چون او یک فرد بزرگسال نیست. اما مطمئن باشید که می‌توانید فرزندتان را در حین «ارتكاب جرم» دستگیر کنید، یعنی هرگاه که می‌خواهد بدون تفکر تصمیم بگیرد متوقفش کنید. درست است که نمی‌توانید همیشه و همه جا او را زیر نظر داشته باشید، اما زمان‌هایی که می‌خواهد بدون فکر تصمیم بگیرد (همه‌ی ابعاد موضوع به روشنی برایش مشخص نیست) از او

بپرسید که چگونه می‌تواند درباره‌ی این موضوع مشخص،
تصمیمی متفاوت از آنچه درحال حاضر به آن رسیده است،
بگیرد؟

بعد از اینکه فرزندتان آموخت تا قبل از تصمیم‌گیری به
اندازه‌ی کافی صبر کند، باید به او بیاموزید که چند سؤال
کلیدی و مهم را از خودش بپرسد:

۱. «چرا دلم می‌خواهد که این کار را انجام بدهم؟» این
پرسش کمک می‌کند تا فرزندتان انگیزه خود را از یک
تصمیم‌گیری مشخص درک کند. معمولاً کودکانی که من با
آنها سروکار داشته‌ام حداقل بعد از تصمیم‌گیری می‌دانستند
که چرا چنین تصمیمی گرفته‌اند و تفاوت تصمیم غلط و

درست در زمینه‌ی آن موضوع مشخص را تشخیص می‌دادند. معمولاً یکی از مشکلات متداول درمورد تصمیم‌گیری، مواجهه‌ی کودک با انگیزه‌های متضاد است. ممکن است که فرزند شما بداند که انجام فلان کار یا گرفتن فلان تصمیم، کاری دور از فکر و اشتباه است؛ اما تحت تأثیر هم سالان خود مخصوصاً اگر در سنین بلوغ باشد، آن کار را انجام بدهد. تنها آموزش صحیح درست و غلط و مشخص کردن عواقب هر تصمیم می‌تواند فرزند شما را از رفتن مداوم به «سمت تاریک» تصمیم‌گیری باز دارد.

۲. «چه انتخاب‌هایی دارم؟» فرزند شما ممکن است هنگام تصمیم‌گیری با چند گزینه مواجه شود. به عنوان نمونه

ممکن است که یکی از افراد گروه بچه‌ها، اغذیه‌ای داشته باشد که دیگران به آن علاقه‌مند باشند و یکی از بچه‌ها به دیگران پیشنهاد کند تا آن خوراکی را به زور از کودک مورد نظر بگیرند یا علی‌رغم میل باطنی او، خوراکیش را با او شریک شوند. در این مرحله فرزندتان چند گزینه برای انتخاب دارد: ۱. او هم با دوستانش در گرفتن خوراکی بچه‌ی مورد نظر همراهی کند. ۲. از خیر خوراکی بگذرد و رفتار دوستانش را هم نادیده بگیرد. ۳. با دوستانش همراه نشود و آنها را هم از کاری که می‌خواهند انجام بدھند منصرف کند. دانستن این چند گزینه می‌تواند به وضوح به فرزندتان نشان دهد که چه تصمیماتی می‌تواند بگیرد و او اینگونه

«««

»»»

تشخیص می‌دهد که کدام تصمیم درست‌تر است.

۳. «بعدش چه خواهد شد؟» این سؤال که اتفاقاً پرسش مهمی هم هست در واقع کودک را وادار می‌کند تا به عواقب تصمیم خود فکر کند. در واقع کودک از خودش می‌پرسد که اگر تصمیم اشتباهی بگیرم دچار چه مشکلی می‌شوم و این مشکل چقدر می‌تواند بد باشد؟! کودکان نیاز دارند تا دربارهٔ خطرات و همچنین پاداش‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت تصمیمی که می‌گیرند، قضاوت درستی داشته باشند. چالشی که در این مقطع، کودک را در گیر می‌کند، این است که کودکان معمولاً خطرات و توان تصمیم مورد نظر را دست‌کم و مزایای آن را بسیار بیشتر از آنچه در واقعیت

وجود دارد، درنظر می‌گیرند. چنانچه انتظارات خود را بالا ببرید و از عواقب سخت ناشی از تصمیم‌گیری اشتباه آنها نگذرید، احتمالاً آنها پیش از اقدام به هر کار نابخردانه‌ای دوبار فکر خواهند کرد.

۴. در نهایت مهم‌ترین پرسشی که کودک شما باید از خود بپرسد این است: «تصمیمی که گرفته‌ام به نفعم است؟» درک بهترین تصمیم در درازمدت و کوتاه‌مدت، داشتن نگرانی‌هایی که قوی‌تر از خوش‌آمدِ فرهنگ عامه و نیروی هم‌سالان هستند و تصمیم‌گیری بر اساس نفع شخصی یعنی رسیدن به نقطه‌ای اوج فرایند تصمیم‌گیری.

منبع:

www.chetor.com

>>>

| قشقرق |
رهبر تصمیم‌گیری‌های خوب فرزند خود باشد

شمامی توانید از طریق هدایت فرزند خود در تصمیم‌گیری‌ها، به او کمک کنید تا تصمیم‌گیری خوب را بیاموزند. این هدایت اجازه می‌دهد تا فرزندتان فرایند تصمیم‌گیری را به طور کامل درک کند و ببیند که از ابتدا تا انتهای اتخاذ تصمیم، یک فرد بالغ چه مراحلی را طی می‌کند. شمامی توانید در طول روند تصمیم‌گیری فرزندتان، با کودک‌تان همکاری کنید تا نکات کلیدی مربوط به تصمیمش را شناسایی کند و گام‌های متفکرانه‌ای در زمینه‌ی موضوع مورد نظرش بردارد. بعد از اینکه فرزندتان تصمیمش را گرفت، می‌توانید به او کمک کنید تا آن را عملی کند و یاد بگیرد که در صورت بد شدن نتیجه‌ی تصمیم، چراًی آن را درک و از آن کسب تجربه

«««

»»»

کند. از طرفی می‌توانید با توجه به موضوع مورد نظر مثلاً روابط کودک با گروه دوستانش و اختلافاتی که بین آنها به وجود می‌آید با بیان موقعیت‌های اخلاقی فرضی آنها را در موقعیت تصمیم‌گیری درست قرار دهید. با فرزندتان تعامل داشته باشید و سعی کنید تا دوستانه به او کمک کنید. البته واضح است که هرچه فرزندان جوان‌تر باشند تصمیم‌گیری آگاهانه برایشان مشکل‌تر خواهد بود، اما اگر از کودکی آنها را درست هدایت کنید و مهارت تصمیم‌گیری را گام به گام در آنها تقویت نمایید، می‌توانند در بزرگسالی بلوغ فکری کامل‌تر و بهتری داشته باشند و در امور مختلف تصمیمات مناسب‌تری بگیرند.

«««

»»»

درنهایت، یکی از بخش‌های آموزش کودکان برای اخذ تصمیمات خوب، اجازه دادن به آنها برای اخذ تصمیمات ضعیف است. چرا که تصمیمات بد در صورت کنترل صحیح، ابزار قدرتمندی برای تبدیل شدن فرزند شما به یک تصمیم گیرنده‌ی خوب خواهند بود. بله! واقعیت این است که باید اجازه بدهید تا فرزندتان خودش پاسخگوی عواقب متناسب با تصمیمات خود باشد. کودک باید کشف کند که توانایی اخذ چه تصمیماتی را دارد، درک کند که چرا یک تصمیم مشخص اشتباه است و مطمئن شود که «متوجه اشتباه شده است» و دوباره همان اشتباه را در آینده تکرار نخواهد کرد.

منبع:

www.chetor.com

>>>

| گامیت نامہ

سیار
گامبیت

| گامبیت‌نامه |
۱۰ تیر روز جهانی خبرنگاری ورزشی

۱۰ تیر روز جهانی خبرنگاری ورزشی است. راستی چه نام
گذاری‌های جذابی در جهان وجود دارد و لاقل مارا تشویق
می‌کند در مورد چیزهایی جدید فکر کنیم و یا در مورد یک
موضوع که قبلاً بهش خیلی وقت است فکر نکردیم مجدد
فکر کنیم.

خبرنگار ورزشی ...

یادم است در زمان نوجوانی چقدر بازی‌های فوتبال را
تعقیب می‌کردیم، اسم همه فوتبالیست‌ها را می‌دانستیم و
کلاً عاشق این فضای پر از هیجان ورزشی بودیم.

در ایجاد این هیجان، اشتیاق، نشاط و... گزارشگر بسیار
موثر است. چقدر در مدرسه ادای گزارش ورزشی را در

می آوردیم. بازی های خودمون را در مدرسه گزارش می کردیم. توی مراسمها و جشن های مدرسه، مریم حیالی هم کلاسی مان، همیشه یک تیکه فکاهی (همون استند آپ کمدی امروزی مان) برای ما بالای صف اجرا می کرد. واقعا گزارشگر ورزشی ...

حداقل ۲۰ سال بود گامی گومی لا مادر یکی از بچه گامبیتی ها بهش فکر نکرده بود. ^{۱۱۱} خیلی وقت بود این مفهوم مهم و هر روزه دوران نوجوانی جایی در فکرهای روزانه این مادر میانسال نداشت و الان همین یک نام گذاری "روز خبرنگار ورزشی" پرتابش کرد به دوران گذشته.

سیار
کامپیوت

گامیتنا نامه
طی تعطیلات تابستان می خواهید چکار کنید؟

راستی بچه‌ها بعد از اینکه کلی برای پایان سال تحصیلی جشن گرفتین و کلی برای اینکه دیگه از کلاس آنلاین خبری نیست خوشحالی کردین؛ الان دیگه لازم است به این فکر کنید که طی تعطیلات تابستان می‌خواهید چکار کنید. مخصوصاً که هم هوا خیلی گرم‌هه و هنوز رفت و آمد در بسیاری از جاهای محدودیت دارد.

همشهری بچه‌ها پیشنهاد کرده به انتخاب کتاب فکر کنیم. گامبیتی‌ها هم گفتند دست به قلم بشوید و بیاید به ما از تجربه‌ها و تابستان تان بگویید.

وینشی‌ها هم گفتند بیایید با پدر مادرهای مان به دیدن کتابفروشی‌های محل مون ببریم.

خوبی این‌ها همه‌اش برای این است که بتوانیم از وقت‌مان بهترین استفاده را کنیم با فضاهای آدم‌های جدید آشنا شویم تجربه‌های نو داشته باشیم و یکم بیشتر و به شکل تازه‌تر خوش بگذرانیم.

سال‌های قبل کارهای بیشتری با دوستان و در فضاهای عمومی می‌شد انجام داد ولی امسال بیشتر لازم است خلاقیت به خرج بدھیم و ببینیم چه کارهایی در این فضای جدید می‌شود انجام داد.

سیار
گامیت

| سرگرمی

سیار
کامپیوٹر

| سرگرمی

کدام قصه دوران کودکی خود را بیشتر دوست دارید؟

در دوران کودکی، مادر بزرگ‌ها و بزرگ‌ترها برای مان
قصه تعریف می‌کردند و این داستان‌ها در خلق آرزو و
رویاهای ما برای آینده تاثیرگذار بودند و شاید بسیاری
از آن‌ها هم به حقیقت پیوستند.

شما کدام قصه دوران کودکی خود را بیشتر از بقیه
دوست دارید؟ آیا الان برای کودکان قصه می‌خوانید؟

سیار
گامبیت

| سرگرمی |
آن چیست که پر دارد ولی پرواز نمی‌کند؟

سیار
کامیک

سرگرمی

کدامیک از کتاب‌های داستانی که
خوانده‌اید را بیشتر دوست دارید؟

?

?

?

?

?

?

سروگرمی

برای اینکه کمتر در محیط زیست زباله تولید شود،
چه راهکاری پیشنهاد می‌کنید؟

| معرفی کتاب

وینت
WINT

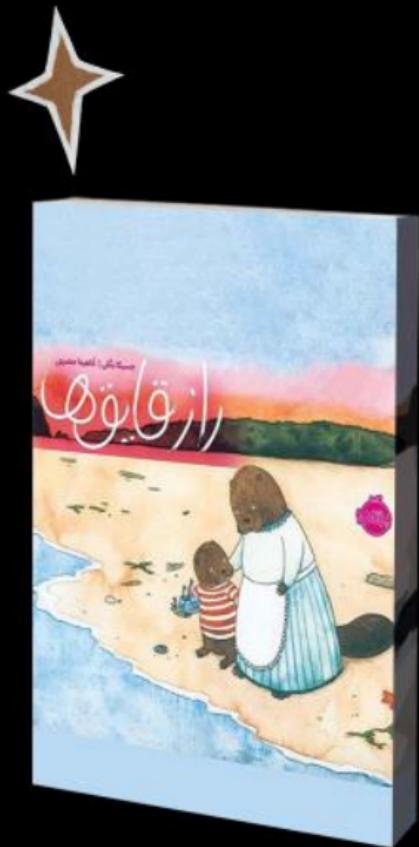
سیار
کافیت

مثنوی مولوی

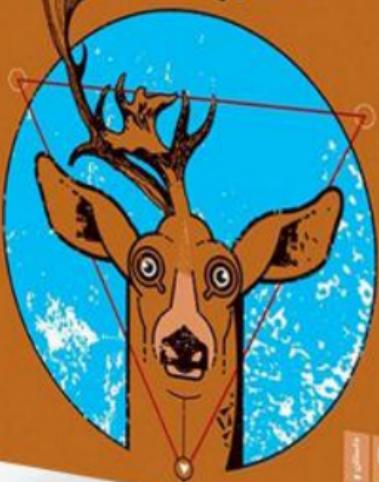
بازرسی و تقدیر از ادب ایرانی

گلستانه از ارایه کتابخانه های

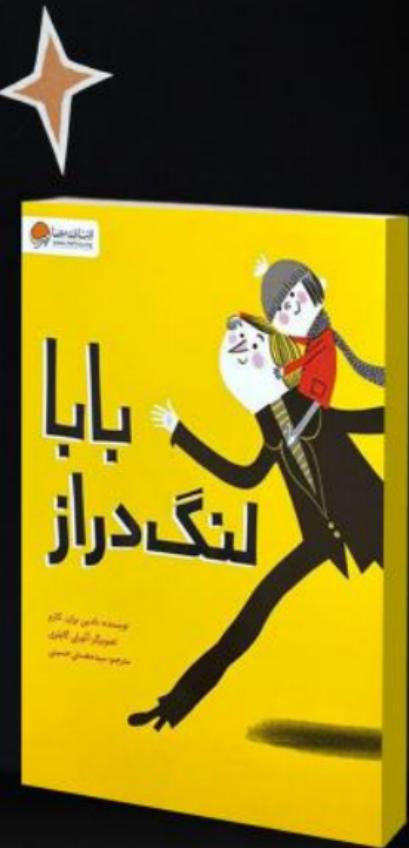

نویسنده:
سمیره
سیدیان
تصویرگر:
دهنده
کربلائی
گنبدان سر

۳۷۶

| داستان کوتاه

سیار
گامبیت

| داستان کوتاه |
آرزوی بره کوچولو

در یک روز زیبای بهاری، چند تا کبوتر سفید در آسمان پرواز می‌کردند.

بره کوچولویی با پشم‌های سیاه و سفید فرفری و سطح مزرعه ایستاده بود و به آسمان نگاه می‌کرد. او کبوترها را می‌دید و آرزو می‌کرد می‌توانست مثل آنها پرواز کند. یکی از کبوترها چشمش به بره افتاد. پایین آمد و روی علف‌ها، نزدیک او نشست. بره کوچولو به کبوتر سلام کرد.

کبوتر با مهربانی گفت: سلام بره کوچولو، تو خیلی ناز و قشنگی، چه پشم‌های سیاه و سفید و خوشگلی داری!
بره کوچولو برعکس کرد و گفت: تو هم خیلی قشنگی کبوتر

سفید! خیلی دلم می خواهد من هم مثل تو، توی آسمان آبی پرواز کنم، اما نمی توانم. راستی تو چطور می توانی پرواز کنی؟

کبوتر بغوغی کرد و جواب داد: بدن ما پرنده‌ها خیلی سبک است. ما وزن زیادی نداریم. بیشتر استخوان‌های پرنده‌ها تو خالی است و از هوا پرشده، ساختمان بدن پرنده‌ها به شکلی است که می‌توانند راحت پرواز کنند. ما پرنده‌ها می‌توانیم با سرعت کافی، بال‌هایمان را به هم بزنیم و خودمان را از زمین بلند کنیم و در هوا به پرواز درآییم. البته پرنده‌گانی مثل پنگوئن، شترمرغ، مرغ و خروس قدرت

پرواز ندارند. حالا فهمیدی چرا می‌توانم پرواز کنم، اما تو
نمی‌توانی؟

بره کوچولو جواب داد: بله، من پرندۀ نیستم و بال ندارم.
ساختمان بدنم هم به شکلی نیست که بتوانم پرواز کنم، اما
آرزو دارم مثل تو توی آسمان آبی پرواز کنم و از آن بالا
زمین را ببینم. کبوتر گفت: من با تو دوست می‌شوم و هر چه
از این بالا می‌بینم برایت تعریف می‌کنم تا بدانی جاهای
دیگر چه خبر است.

بره کوچولو خوشحال شد و گفت: ممنونم کبوتر مهرaban، من
روزها توی این مزرعه میان علف‌ها می‌گردم و بازی می‌کنم،

تو هر روز به دیدنم بیا تا با هم دوست باشیم، باشد؟ کبوتر
به او قول داد که هر روز به سربزند.

از آن روز به بعد کبوتر سفید و بره کوچولو هر روز یکدیگر
رامی دیدند و کبوتر برای او از چیزهایی که دیده بود، حرف
می‌زد.

سیار
کامپیوٹ

| داستان کوتاہ
سنجاب کوچولو

سنجب کوچولو هنوز آنقدر بزرگ نشده بود که بدون اجازه پدر و مادرش، بتواند به تنها یی از لانه خارج شود. اما خواهر بزرگترش را می دید که هر روز صبح، برای چیدن میوه به جنگل می رفت و با سبد پر از خوراکی های خوشمزه بر می گشت. سنجب کوچولو هم آرزو می کرد کاش زودتر بزرگ شود تا بتواند به تنها یی از درختان بلند و پر شاخ و برگ بالا ببرود و هر قدر که دوست دارد فندق و بادام و گردو و بلوط های خوشمزه و درشت بچیند.

یک روز که سنجب کوچولو در لانه نشسته بود و داشت

به بزرگ شدن خودش فکر می کرد، سنجاب های دیگر را
دید که روی شاخ و برگ درختان جنگل بالا و پایین می پرند.
او خیلی غصه خورد. چرا؟ چون دلش می خواست مثل آنها به
هر طرف که می خواهد برود.

وقتی پدر و مادرش از راه رسیدند به آنها گفت: من چه وقت
می توانم به جنگل بروم؟ پدر گفت: وقتی که بزرگ شدی و
توانستی یک سبد از میوه های این جنگل را بغل کنی و به
خانه بیاوری! سنجاب کوچولو که فکر می کرد حالا بزرگ
شده، گفت: این که کاری ندارد، من همین الان هم می توانم
یک سبد پر از میوه های جنگل را بچینم و بیاورم! پدر

سنجب کوچولو که خیلی بچه اش را دوست داشت گفت:
اگر تو می توانی به تنها یی به جنگل بروی فردا صبح به جنگل
برو. حالا دیگر ما پیر شدیم اگر تو بتوانی یک سبد بلوط
بیاوری ما خوشحال می شویم. سنجب کوچولو تاین را شنید
از ذوق تا صبح خوابش نبرد.

صبح روز بعد، همین که آفتاب درآمد سنجب کوچولو یک
سبد برداشت و از لانه خارج شد. جنگل و همه آن چیزی که
در آن وجود داشت. درختان بلند و درهم، میوه های
خوشمزه و رنگارنگ، پرندگان پر سر و صدا و... سنجب
کوچولو از دیدن آن همه زیبایی غرق لذت و تماشا شده بود.

او موجوداتی را می دید که تا به حال ندیده بود: گله گوزن ها، میمون هایی که از جلوی چشم او با سرعت بالا و پایین می رفتند و پرنده گانی که از این شاخ به آن شاخ می پریدند... سنجاب کوچولو که از شوق و ذوق نمی دانست باید چکار کند، بدون هدف این طرف و آن طرف می دوید و نمی دانست باید چه نوع میوه ای را از کدام درخت جدا کند. سنجاب کوچولو که حیران و سرگردان توی جنگل در حال حرکت بود، ناگهان چشمش به یک خرس قهوه ای افتاد. اول خیلی ترسید، اما وقتی خنده خرس را دید، آرام شد و در پشت درختی ایستاد. خرس مهربان پرسید: نترس...

چی شده... دنبال چی می گردی؟

سنجباب کوچولو کمی جرات پیدا کرد و گفت: دنبال میوه های خوشمزه می گردم. بخصوص بلوط های درشت... اما نمی دانم چرا از هر درختی بالا می روم بلوط پیدانمی کنم؟ خرس مهریان خنده ای کرد و گفت: هر درختی یک نوع میوه دارد. تو اول باید درخت آن را بشناسی و بعد از آن بالا بروی.

مثلاً اگر بلوط می خواهی باید از درخت بلوط بالا بروی. حالا دنبال من بیا تا درخت بلوط را به تو نشان بدهم! سنجباب کوچولو وقتی دید خرس قهوه ای اینقدر مهریان است،

دنبال او به راه افتاد تا به یک درخت بلوط رسیدند. سنجاب کوچولو که تا به حال درختی به این بزرگی و پر از میوه ندیده بود، بدون معطلی از درخت بالا رفت و شروع به چیدن بلوط کرد.

از این شاخه به آن شاخه... هرچه بلوط می‌دید می‌چید. سبدش کاملاً پر شده بود. خرس قهوه‌ای که پایین درخت ایستاده بود فریاد زد: دیگر بس است. سبد تو پر از بلوط شده... ممکن است از آن بالا بیفتدی. اما سنجاب کوچولو که خیلی ذوق زده شده بود، به دنبال بلوط‌های درشت بالا و بالاتر می‌رفت. تا اینکه سبدش آنقدر سنگین شد که

ناگهان از آن بالا به پایین پرتاب شد.

سنجب کوچولو شانس آورد که در لابلای شاخ و برگ درختان آویزان شد، و گرنه معلوم نبود که چه بلایی ممکن است به سرش بیاید.

خرس مهریان که در پایین درخت منتظر او بود، کمکش کرد و او را نجات داد، اما دیگر از سبد پر از بلوط خبری نبود، زیرا بلوط‌ها همه به اطراف درخت ریخته بودند و چند سنجب بزرگتر داشتند آنها راجمع می‌کردند... آن وقت بود که سنجب کوچولو از خرس مهریان خجالت کشید و با خودش فکر کرد که: پدر درست می‌گفت، من بزرگ نشده‌ام و باز هم باید صبر کنم.

| داستان کوتاه
گرگ بد جنس

سیار
کامپیوٹ

روزی، گرگی در دامنه کوه متوجه یک غار شد که حیوانات مختلف از آن عبور می‌کنند.

گرگ بسیار خوشحال شد و فکر کرد که اگر در مقابل غار کمین کند، می‌تواند حیوانات مختلف را صید کند. به همین خاطر، در مقابل خروجی غار کمین کرد تا حیوانات را شکار کند.

روز اول، یک گوسفند آمد. گرگ به دنبال گوسفند رفت. اما گوسفند به سرعت پا به فرار گذاشت و راه گریزی پیدا کرد و از معركه گریخت.

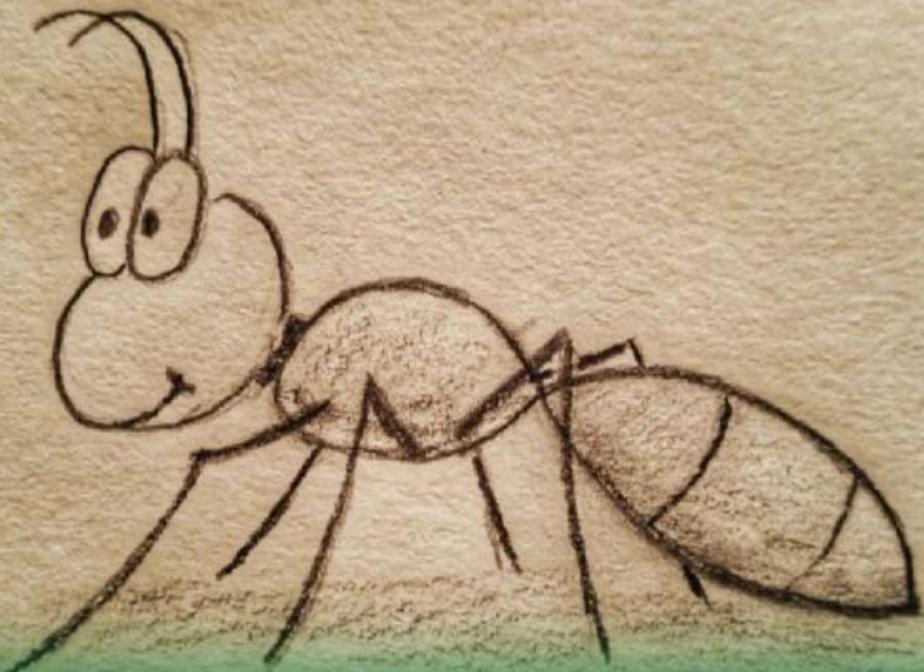
گرگ بسیار دستپاچه و عصبانی شد و سوراخ را بست.

گرگ گمان می کرد که دیگر شکست نخواهد خورد.
روز دوم، یک خرگوش آمد. گرگ با تمام نیرو به دنبال
خرگوش دوید، اما خرگوش از سوراخ کوچکتری در
کنار سوراخ قبلی فرار کرد. گرگ سوراخ های دیگر را
بست و گفت که دیگر حیوانات نمی توانند از چنگ من
بگریزند.

روز سوم، یک سنجاب کوچک آمد. گرگ بسیار تلاش
کرد تا سنجاب را صید کند. اما سرانجام سنجاب نیز از
یک سوراخ بسیار کوچک فرار کرد. گرگ بسیار
عصبانی شد و تمام سوراخ های غار را مسدود کرد. گرگ

از تدبیر خود بسیار راضی بود.
اما روز چهارم، یک بیر آمد. گرگ که بسیار ترسیده بود
بلافاصله به سوی غار پا به فرار گذاشت.
بیر گرگ را تعقیب کرد. گرگ در داخل غار به هر
سویی می‌دوید اما راهی برای فرار نداشت و سرانجام
طعمه بیر شد.

سیار
کامپیوٹ

| داستان کوتاہ
مورچہ ماشینی

سه تا مورچه با هم دوست بودن و هر روز برای تهیه غذا با هم بیرون می‌رفتند. اونا هر روز زحمت زیادی می‌کشیدن تا غذاهای سنگین رو به سمت خونه حمل کنن. یه روز مورچه‌ها یه خوراکی پیدا کردن که خیلی خوشمزه بود ولی خیلی خیلی هم سنگین بود و حملش برای اونا سخت بود. مورچه‌ها بعد از کلی تلاش تونستن خوراکی رو یه خورده جابجا کنن و بعد خسته شدن و هر کدوم یه گوشه روی زمین ولو شدن تا کمی استراحت کنن.

یه دفعه یکی از مورچه‌ها صدا زد و گفت:

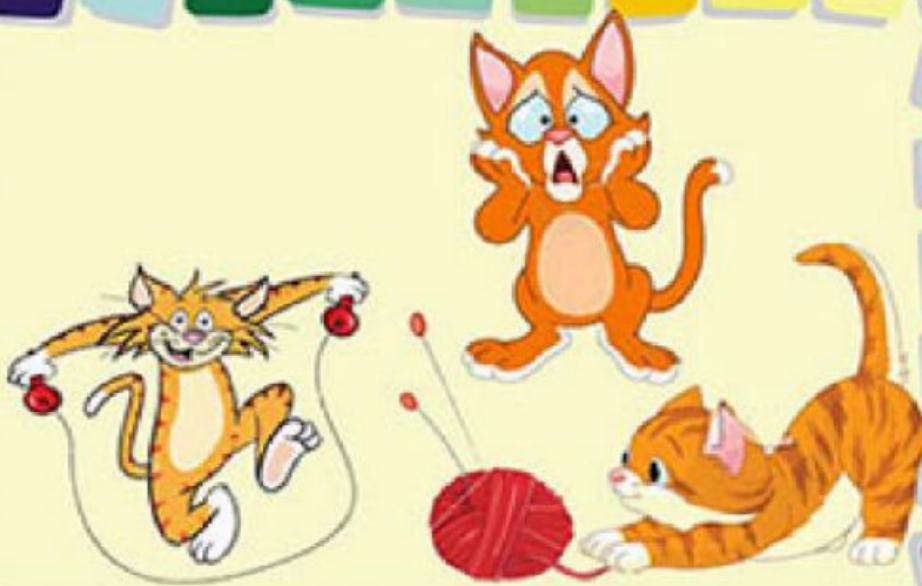
راستی چرا ما ماشین نداریم؟ چرا آدما چیزای سنگینشونو با ماشین حمل می‌کنن ولی ما همه چیزو باید روی دوشمون بگیریم؟ حرف این مورچه آنقدر عجیب بود که برای چند لحظه هر سه نفرشون ساکت شدن و توی فکر فرو رفتن بعد هر سه تا باهم گفتن باید ماشین بسازیم ولی چطوری؟ مورچه‌ها با چه وسیله‌ای می‌تونن ماشین بسازن؟

اونا تصمیم گرفتن اطرافو بگردن و هر وسیله‌ای که برای ساختن ماشین مناسبه با خودشون بیارن. هر مورچه به سمتی رفت و بعد از مدتی دوباره دور هم،

کنار همون خوراکی‌ها جمع شدن.
یکی از مورچه‌ها یه تخمه آفتابگردون پیدا کرده بود. که
با کمک هم اوно از وسط شکستن تا برای ساختن کف
ماشین ازش استفاده کنن. اون دوتا مورچه‌ی دیگه
چیزهای گردی رو پیدا کرده بودن که می‌تونستن برای
درست کردن چرخ ماشین ازش استفاده کنن.
مورچه‌ها با تلاش و پشتکار بعد از یه ساعت، ماشین
قشنگی برای خودشون درست کردن و خوراکیشونو
توی ماشین گذاشتند و به راه افتادند.
مورچه‌ها اون روز به جای اینکه خوراکی شونو روی

دوششون بذارن، خودشون روی خوارکی شون نشستن و حسابی کیف کردن. وقتی به خونه رسیدن مورچه‌های دیگه با تعجب، دوستاشون رو دیدن که با یه وسیله عجیب به خونه می‌آمدن. مورچه‌ها وقتی ماجرا رو فهمیدن برای چند دقیقه با اشتیاق دست زدن و اونارو تشویق کردن.

ملکه مورچه‌ها اسم ماشین اونا رو ماشین مورچه‌ای گذاشت. حالا با کمک ماشین مورچه‌ای کار مورچه‌ها راحت‌تر شده و هر روز غذای زیادتری به خونه میارن.

تو خونه‌ی گربه‌ها هیچی سر جاش نیست. مثلاً اگه ناخنگیر لازم باشه معلوم نیست باید تو یخچال دنبالش گشت یا تو جعبه‌ی داروها و... مثلاً همین دیروز همه‌ی وسایل خونه با نخ به هم بسته شده بودند. اگه بابا گربه‌ها می‌خواست شلوارشو برداره میز هم باهاش بلند می‌شد. تلویزیون هم تكون می‌خورد. آخه بچه گربه‌اشون می‌خواسته با کلاف نخ بازی کنه. انقدر این نخ‌ها رو باز کرده و به هم ریخته بود که دیگه سر و تهش معلوم نبود. فقط دور همه چیز نخ بسته شده بود.

همین ظهری دُم مامان گربه به یکی از نخها گیر کرد.
بابا گربه هر چی سعی کرد نمی‌تونست دُم مامان گربه
رو باز کنه. نزدیک بود دمش کنده بشه.

به خاطر همین تو خونه‌ی گربه‌ها همه‌اش اعصاب همه
خورده. مامان گربه از صبح تا شب هی جیغ می‌زنه. بچه
گربه‌ها هم هی با هم جیغ و داد می‌کنن. بابا گربه هم
اعصابش خورد می‌شه از خونه میره بیرون. آخه این که
نمی‌شه خونه. آه ... آه ... آه ...

باید همه با هم نظم و انضباط داشته باشن. بچه گربه‌ها
باید تو اتاق خودشون بازی کنن. وقتی می‌خوان با یه

اسباب بازی کنن اول باید اسباب بازی های قبلی رو سر جاش بذارن. تازه باید تو تمیز کردن خونه هم به مامان گربه کمک کنن.

مامان گربه هم باید برای همه چیز یه جای مشخص درست کنه.

بابا گربه هم باید برای تمیز کردن خونه کمک کنه. حالا که فعلا اول همه باید برای این نخ های گره خورده به هم فکری بکنن.

بچه گربه ها مشغول جمع کردن نخ ها شدن. اما هنوز همه هی نخ ها جمع نشده بودن که دوباره همه چی

یادشون رفت و تو همون اوضاع دعواشون شد و پریدن به هم. الان دیگه بعید نیست دُم‌هاشون هم به هم گره بخوره. اصلا ولشون کن... خونه‌ی گربه‌ها هیچ وقت تمیز و مرتب نمی‌شه. بذار همیشه با هم دعوا کن و جیغ بزنن. هر وقت گربه‌های خوبی شدن یه سری به خونه‌اشون می‌زنیم.

شما هم داستان کوتاه
برای ما ارسال کنید

>>>

كتاب
ماه

با کتاب ماه وینش ریویونویسی را تجربه کنید

کتاب ماه تیر وینش را بخوانید
ریویو بنویسید
جايزه بپرييد

کتاب ماه وینش را در استند وینش پیدا کنید

www.vinesh.ir

@GAMBEETPLANET

WWW.GAMBEET.COM

@GAMBEETPLANET

سیار
گامبیت

